Gesetz-Sammlung für die Königlichen Preußischen Staaten.

ZBIÓR PRAW dla Państw Królestwa Pruskiego.

№ 1.

(No. 1331.)

Tarif,

nach welchem das Brückengeld bei den Bartsch-Brücken zu Rützen zu erheben ist.
(Vom 12ten November 1831.)

Es wird entrichtet:

1) Vom Fuhrwerke:
   a) vom beladenen, für jedes Zugthier 9 Pfennige
   b) vom unbeladenen, für jedes Zugthier . . . . 3 ,
2) Von ledigen Pferden und Maulthieren, mit oder ohne Reiter oder Last, von jedem . . . . 3 ,
3) Von einem Fußgänger . . . . 1 ,
4) Von einem Fußgänger mit einem Schubkarren oder Radwer. . . . . 3 ,
5) Von Ochsen, Kühen, Rindern, vom Stücke. . . . . 3 ,
6) Von Schweinen, Schaafen, Ziegen, vom Stücke . . . . 1 ,

Anmerkung.

Ein Lastfuhrwerk wird für beladen angenommen, wenn, außer den Zubehörungen desselben und Futter für höchstens drei Tage, an andern Gegenständen mehr als die Ladung eines Schubkarrens, nämlich zwei Zentner, sich auf demselben befindet.

(No. 1331.)

TARYFA

pobierania opłat mostowych w Rützen.
(Z dnia 12. Listopada 1831.)

Opłaca się:

1) Od woza:
   a) z ładunkiem, od każdego bydlęcia pociągowego . . . . 9 Fenigów
   b) bez ładunku, od każdego bydlęcia pociągowego . . . 3 -
2) Od pojedyńczych koni i mułów, pod jeźdźcem lub bez jeźdźca lub ciężaru, od każdego . . . . 3 -
3) Od pieszego . . . . 1 -
4) Od pieszego z karą lub wózkiem . . . . 3 -
5) Od wołów, krów, bydła, od sztuki . . . . 3 -
6) Od świń, owiec, kóz, od sztuki 1 -

Uwaga.

Bryka uważać się będzie za ładowną, gdy, prócz przynależytości jéj i obroku najwięcéj na trzy dni, znajduje się na niéj w innych przedmiotach więcéj nad ładunek kary, to jest dwa cetnary.

Befreiungen.

Brückengeld wird nicht erhoben:

1) Von Pferden und Maulthieren, welche den Hofhaltungen des Königlichen Hauses angehören;
2) vom Armee-Fuhrwerke und von Fuhrwerken und Thieren, welche Militair auf dem Marsch bei sich führt;
3) von öffentlichen Beamten auf Dienstreisen;
4) von öffentlichen Kouriers, ingleichen von ordinairen Reit, Kariol-, Fahr- und Schnellposten;
5) von Transporten, die für unmittelbare Rechnung der Regierung geschehen;
6) von Feuerlöschungs-, Kreis- und Gemeine-Hülfsfuhren, ingleichen von Armen- und Arrestanten-Fuhren;
7) von Kirchen und Leichenfuhren;
8) von Fuhrwerken, welche der Herrschaft und den Orts-Einwohnern gehören.

Gegeben Berlin, den 12ten November 1831.

(L. S.) Friedrich Wilhelm.

v. Schuckmann. Maassen.

Uwolnienia.

Mostowe niepobiera się:

1) Od koni i mułów, należących do dworów Król. domu;
2) od furgonów, tudzież wozów i zwierząt, które wojsko na pochodzie z sobą prowadzi;
3) od urzędników publicznych w podróżach służbowych;
4) od gońców publicznych, to samo od zwyczajnych poczt konnych, karjolkowych, wozowych i prędkich;
5) od transportów na bezpośredni rachunek Rządu;
6) od fur dla gaszenia ognia, powiatowych i gminnych posiłkowych, tudzież od podwód pod ubogich i aresztantów;
7) od fur kościelnych i pod trupów;
8) od pojazdów i wozów, należących do dominium i mieszkańców miejscowych.

Dan w Berlinie, dnia 12. Listopada 1831.

(L. S.) FRYDERYK WILHELM.

Schuckmann. Maassen.

(No. 1332.) Allerhöchste Kabinetsorder vom 11ten Dezember 1831., betreffend die Allerhöchsten Bestimmungen hinsichtlich der Abpfändung baarer Gelder gegen Civilbeamte, so wie Offiziere und Militair-Beamte, ingleichen wegen deren Anwendung auf die Pensionen der Offiziere, der Militair- und Civilbeamten.

Da Zweifel entstanden sind, ob Civibeamte, so wie Offiziere und Militair-Beamte, wenn Exekutionen gegen sie verfügt sind, gegen die Pfändung des bei ihnen vorgefundenen baaren Geldes mit dem Einwande gehört werden müssen, daß dasselbe aus dem gesetzlich der Exekution nicht unterworfenen Theile ihres Dienst-Einkommens herrühre: so erkläre Ich, auf den Antrag des Justiz-Ministeriums und nach dem Gutachten des Staatsministeriums, daß das bei solchen Schuldnern sich vorfindende baare Geld, bis auf die Höhe

(No. 1322.) Najwyższy rozkaz gabinetowy z dnia 11. Grudnia 1831., tyczący się najwyższych postanowień względem zatradowania gotowizny przeciw urzędnikom cywilnym, tudzież oficerom i urzędnikom wojskowym, niemniéj względem zastósowania ich do emerytur oficerów, urzędników wojskowych i cywilnych.

Z powodu zaszłych wątpliwości, czyli urzędnicy cywilni, to samo oficerowie i urzędnicy wojskowi, w razie wydanéj przeciw nim exekucyi, powinni być przeciw zatradowaniu znalezionéj u nich gotowizny, słuchani z excepcyą, iż pieniądze te pochodzą z części dochodu ich służbowego, która prawnie exekucyi niepodlega: oświadczam, na wniosek Ministerstwa Sprawiedliwości i stósownie do opinii Ministeryi Stanu, iż znaleziona u takich

derjenigen Summe, welche dem Betrage des gesetzlich frei bleibenden Theils des Dienst-Einkommens für den Zeitraum von der Exekution bis zum nächsten Termin der Gehaltszahlung gleichkommt, der Auspfändung nicht unterworfen seyn soll. Auch auf die Pensionen der Offiziere, der Militair- und der Civilbeamten, soll diese Bestimmung Anwendung finden, eine rückwirkende Kraft aber auf bereits vollzogene Auspfändungen ihr nicht beigelegt werden. Das Staatsministerium hat den gegenseitigen Erlaß durch die Gesetzsammlung zur allgemeinen Kenntniß zu bringen, und das Justizministerium die Gerichtshöfe mit den etwa erforderlichen näheren Vorschriften zu versehen.

Berlin, den 11ten Dezember 1831.

Friedrich Wilhelm.

An das Staatsministerium.

dłużników gotowizna aż do wysokości summy, jaka kwocie nietykalnéj prawnie części dochodu służbowego na przeciąg czasu od exekucyi aż do najbliższego terminu wypłaty salaryi wyrównywa, niema zatradowaniu podlegać. Postanowienie to ma być także stósowaném do emerytur oficerów, urzędników wojskowych i cywilnych, nie może jednak pod względem wykonanych już exekucyy wstecznego mieć skutku. Ministeryum Stanu każe to rozporządzenie przez Zbiór Praw ogłosić, a Ministerstwo Sprawiedliwości da Sądom bliższe przepisy, jakieby się potrzebnemi być okazały.

Berlin, dnia 11. Grudnia 1831.

FRYDERYK WILHELM.

Do Ministeryum Stanu.

(No. 1333.) Gesetz, über Präklusion fiskalischer Ansprüche in der Rheinprovinz. Vom 18ten Dezember 1831.

Wir Friedrich Wilhelm, von Gottes Gnaden, König von Preußen 2c. 2c.

haben auf den Antrag der Stände Unserer Rheinprovinz ihnen bereits in dem Landtagsabschiede vom 15ten Juli 1829., die Feststellung eines Normaltermins zum Schutze gegen Ansprüche des Fiskus aus der Zeit vor dem 1sten Januar 1815. herrührend, zugesichert, und ein deshalb zu erlassendes Gesetz verheißen.

Diesem gemäß verordnen Wir auf den Bericht Unseres Staatsministeriums und nach erfordertem Gutachten Unseres Staatsrathes:

§. 1.

Gegen die Ansprüche des Fiskus soll in der Rheinprovinz ein Jeder geschützt seyn, welcher erweislich am 1sten Januar 1815. oder schon vor diesem Zeitpunkt eine Sache oder ein Recht, oder auch eine Freiheit von einer Realberechtigung ruhig besessen hat.

Jedoch findet diese Bestimmung keine Anwendung, wenn gegen einen solchen Besitzer oder seine

(No. 1333.) Ustawa tycząca się prekluzyi pretensyy fiskalnych w Prowincyi Reńskiéj. Z dnia 18. Grudnia 1831.

My FRYDERYK WILHELM, z Bożéj Łaski, Król Pruski etc. etc.

W skutek wniosku Stanów Naszéj prowincyi Reńskiéj jużeśmy im w odprawie sejmowéj z dnia 15. Lipca 1829. zapewnili ustanowienie terminu normalnego w celu zabezpieczenia obywateli przeciw pretensyom Fiskusa z czasu przed d. 1. Stycznia 1815. pochodzącym, i przyrzekli wydać ustawę w téj mierze.

Stósownie do tego stanowimy na raport Naszego Ministeryum Stanu i po zażądaniu opinii Naszéj Rady Stanu:

§. 1.

Przeciw pretensyom Fiskusa ma być w prowincyi Nadreńskiéj zabezpieczonym każdy, kto dowodnie w dniu 1. Stycznia 1815. lub już dawniéj znajdował się w spokojném posiadaniu jakiéj rzeczy lub prawa, lub też wolności od obowiązku zasadzającego się na jakiém rzeczowém prawie.

Niemożna się jednak odwoływać do tego postanowienia, jeżeli przeciw takiemu posie-

Rechtsvorfahren, wegen dieses Besitzes vor dem Schlusse des Jahres 1829. von Seiten des Fiskus geklagt worden.

§. 2.

Desgleichen sollen alle vor dem 1sten Januar 1815. entstandene Renten- oder Schuld-Forderungen des Fiskus, welche nach diesem Zeitpunkt bis zum Ende des Jahres 1829. weder von dem Fiskus eingeklagt, noch von den Schuldnern anerkannt worden sind, auch ferner nicht geltend gemacht werden.

§. 3.

Als Klage des Fiskus (§§. 1. und. 2.) soll es betrachtet werden, wenn auch nur eine Ladung oder ein Zahlungsbefehl ergangen, oder ein Beschlag gelegt, und das eine oder das andere gehörig zugestellt worden.

§. 4.

Durch dieses Gesetz erhält jedoch Niemand die Befugniß, seinen Besitztitel willkührlich zu verändern, und daher durch dasselbe diejenigen, welche am 1sten Januar 1815. nur pfandweise, wiederkäuflich, als Erbzins, oder mit anderen rechtlichen Beschränkungen eine Sache oder Berechtigung besaßen, kein größeres Recht begründen.

§. 5.

Es finden die vorstehenden Bestimmungen auch auf das verheimlichte Staatsgut Anwendung, was nach der Kabinetsorder vom 23sten Mai 1818., wenn es entdeckt werden möchte, den Ortskirchen überlassen werden sollte, worunter auch das von aufgehobenen geistlichen Korporationen oder Stiftungen herrührende Gut begriffen ist.

§. 6.

Auf Hoheitsrechte und die daraus entspringenden Ansprüche des Fiskus findet das gegenwärtige Gesetz keine Anwendung.

Urkundlich unter Unserer Allerhöchsteigenhändigen Unterschrift und beigedrucktem Königlichen Insiegel.

Gegeben Berlin, den 18ten Dezember 1831.

(L. S.) Friedrich Wilhelm.

Carl, Herzog von Mecklenburg.
Maassen. Frh. v. Brenn. v. Kamptz.

Beglaubigt:
Friese.

dzicielowi lub prawnym jego poprzednikom, z powodu tegoż posiadania przed końcem roku 1829. sprawa z strony Fiskusa była wytoczoną.

§. 2.

Podobnież wszelkie wynikłe przed 1. Stycznia 1815. pretensye Fiskusa o renty lub długi, o które po tym czasie aż do końca r. 1829. ani Fiskus niezapozywał, ani takowe przez dłużników niezostały przyznane, nie mają być i nadal dochodzone.

§. 3.

Wydanie pozwu lub rozkazu zapłacenia, lub położenie aresztu, i należyte jednego lub drugiego doręczenie, uważać się ma za skargę Fiskusa (§§. 1. i 2.).

§. 4.

Ustawa ta jednakże nie nadaje nikomu mocy zmienienia dowolnie swego tytułu posiadłości, i dla tego ci, którzy dnia 1. Stycznia 1815. posiadali rzecz lub prawo iakie tylko sposobem zastawu, wyderku, za czynszem wieczystym, lub z innémi prawnémi ograniczeniami, nie mogą na niéj większego zasadzać prawa.

§. 5.

Powyższe przepisy stósuią się także do zatajonego majątku skarbowego, który, według rozkazu gabinetowego z dnia 23. Maja 1818., zostawszy wykrytym, miał być obróconym na dobro kościołów miejscowych, a którym objęty iest także majątek poduchowny.

§. 6.

Do praw monarszych i wynikających z nich pretensyy Fiskusa nierozciąga się ustawa niniejsza.

W dowód podpisaliśmy ją własną ręką, przy wyciśnieniu Królewskiéj pieczęci.

Dan w Berlinie, dnia 18. Grudnia 1831.

(L.S.) FRYDERYK WILHELM.

Karol, Xiążę Meklenburg.
Maassen. Baron Brenn. Kamptz.

Za zgodność:
Friese.